

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. Ľ. B.**, proti žalovanému: **Mesto Nové Mesto nad Váhom**, v konaní o porušení základného práva žalobcu podľa čl. 20 ods. 4 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a iné, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13 S 43/2008-23 zo dňa 27. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13 S 43/2008-23 zo dňa 27. júna 2008 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a ľ š i e k o n a n i e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. zastavil konanie. Krajský súd dospel k záveru, že územný plán obce nie je rozhodnutím o právach a právom chránených záujmoch jednotlivca a preto nepodlieha súdnemu prieskumu jeho zákonnosti v správnom súdnictve podľa druhej hlavy, resp. tretej hlavy piatej časti O.s.p. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Žalobca podal proti uzneseniu súdu prvého stupňa odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zrušil toto uznesenie a vyhovel žalobe. Namietal, že krajský súd vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Uviedol, že súd neposúdil skutočnosť, že žalovaný svojou nečinnosťou, nekonaním porušil jeho práva. Došlo k porušeniu čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu treba priznať úspech.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd vyslovil, že bolo porušené jeho právo upravené v čl. 20 ods. 4 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Tvrdil, že listom z 20.02.2007 požiadal žalovaného o zmenu územného plánu týkajúceho sa pozemkov bývalého vojenského kúpaliska v Novom Meste nad Váhom a žiadal o rešpektovanie zákonnej povinnosti podľa § 30 ods. 1 stavebného zákona. Žalovaný porušil zákon tým, že odmietol povinnosť obstaráť zmenu územnoplánovacej dokumentácie po zmene podkladov, na základe ktorých bola pôvodne navrhnutá koncepcia organizácie územia. Podľa žalobcu zmenu územnoplánovacej dokumentácie odôvodňuje skutočnosť, že sa stal vlastníkom pozemkov, ktoré predtým vlastnil štát a užívala ho armáda ako športovisko. Uvedeným konaním ho žalovaný obmedzuje vo výkone jeho vlastníckeho práva podľa článku 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Preto žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť obstaráť bez zbytočných prieťahov zmenu územnoplánovacej dokumentácie týkajúcej sa pozemkov parc. č. X. v kat. úz. NMV. Žalobca súčasne žiadal priznať náhradu trov konania.

Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že pred začatím konania vo veci samej skúmal podmienky konania, za ktorých môže konať (§ 103 O.s.p.). Jednou zo základných podmienok preskúmavacieho súdneho konania je aj existencia rozhodnutia, ktoré môže byť predmetom preskúmania. V správnom súdnictve platí princíp tzv. generálnej klauzuly (čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, § 244, § 247 a § 248 O.s.p.), to znamená, že prieskumu podliehajú všetky rozhodnutia a postup správnych orgánov, ktorý predchádza vydaniu rozhodnutia správnym orgánom, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

Územný plán obce nie je rozhodnutím o právach a právom chránených záujmoch jednotlivca, ale ide o dokument, ktorý po schválení obecným (mestským) zastupiteľstvom má všeobecne záväzný charakter. Z uvedeného vyplýva, že územný plán nie je rozhodnutím správneho orgánu, ktorým by bolo zasiahnuté do subjektívnych práv fyzickej alebo právnickej osoby, a teda nejde o rozhodnutie, ktoré by bolo preskúmateľné súdom. Ani postup obce (mesta), ktorý predchádza vydaniu územného plánu, nie je z rovnakých dôvodov preskúmateľný súdom podľa piatej časti O.s.p.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že v prejednáwanej veci nie je daná existencia postupu a rozhodnutia žalovaného ako správneho orgánu, ktorým by bolo zasiahnuté do subjektívnych práv žalobcu. Súd preto konanie zastavil pre nedostatok podmienky konania podľa § 246c ods. 1, § 104 ods. 1 O.s.p.

Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 246c ods. 1, § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon súd posudzuje podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa § 43 ods. 1 O.s.p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Podľa § 244 ods. 4 O.s.p. súdy v správnom súdnictve rozhodujú o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a § 250u.

V piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Správne súdnictvo“ je v štvrtej hlave zakotvené „Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy“.

Z obsahu podania žalobcu označeného ako žaloba zo dňa 09.08.2007 vyplýva, že žalobca namieta, že žalovaný porušuje jeho práva tým, že nereagoval na jeho návrh na vykonanie zmeny územného plánu obce.

Bez ohľadu na skutočnosť, že stavebný zákon v § 2 ods. 6 stanovuje, že na územnoplánovaciu činnosť sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní a že územné plány nie sú individuálnymi rozhodnutiami správnych orgánov, odvolací súd zastáva názor, že v predmetnej právnej veci mal krajský súd postupovať podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že pre vec je rozhodujúce posúdiť aj to, či napadnutým postupom – nečinnosťou žalovaného bol žalobca dotknutý na jeho vlastníckom práve.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje postup a rozhodnutie krajského súdu za nekonformné s čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Právo na súdnu ochranu je základným právom (pozri napr. Nález ÚS SR sp. zn. I.ÚS 26/1994 uverejnený pod č. 2/1994 v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR).

Súčasne však ústavné právo na súdnu ochranu uvedené v čl. 46 ústavy neznačí právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom (pozri napr. Uznesenie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 4/1994 z 19.04.1994 uverejnené pod č. 30/1994 v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR).

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd tým, že zastavil konanie, rozhodol predčasne a odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Preto najvyšší súd ako súd odvolací napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13 S 43/2008-23 zo dňa 27. júna 2008 postupujúc podľa § 221 ods. 1 písm. f) a § 221 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní krajský súd postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. najprv vyzve účastníka na doplnenie žaloby a potom až zväži, akým spôsobom je treba v tejto veci rozhodnúť.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne opäť o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. augusta 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová